

Έχει ενδιαφέρον η παρατήρηση συμπεριφορών κατά τη διάρκεια της τέλεσης του μεγαλύτερου, κατά τα φαινόμενα, αθλητικού γεγονότος του πλανήτη. Συμπεριφορών ατομικών αλλά και μαζικών ή ακόμα και εθνικών.

Η πρόσφατη νίκη της Ελληνικής ομάδας, η πρώτη στο θεσμό, δίνει το εναρκτήριο λάκτισμα για τα πρώτα σχόλια. Αποδεικνύοντας αν μη τι άλλο το μέτρο της υπερβολής που πλήττει αυτόν τον τόπο, οι Έλληνες ποδοσφαιριστές, μεταμορφώθηκαν από «τελειωμένοι» σε «Τιτάνες», από «αδιάφοροι» σε «φιλότιμοι» και από «πτώματα» σε «μαχητές».

Έτσι ξαναφόρεσαν τον μανδύα του ήρωα, του τσολιά, του ακατάβλητου. Η ίδια ομάδα που έχασε από μια αντίστοιχη Ασιατική, κέρδισε μια Αφρικανική (που έπαιξε με παίκτη λιγότερο) και βρέθηκε από τον Καιάδα στον Όλυμπο. Για τον εκ Γερμανίας υπερεβδομηκοντούτη προπονητή ούτε λόγος. Από τη χλεύη ξανά στην αποθέωση. Βεβαίως και ο ίδιος υποχώρησε από τις εμμονές του, καθώς αποφάσισε να χρησιμοποιήσει εν ενεργεία ποδοσφαιριστές.

Πέραν όμως από την αυταπόδεικτη υπερβολή που κατακλύζει τις αντιδράσεις μας γίνεται

κατανοητό και κάτι άλλο. Ότι το ποδόσφαιρο και η ευρύτερη αθλητική δραστηριότητα μετατρέπεται σε ένα σχεδόν αναγκαίο έρεισμα των κοινωνικών αδιεξόδων. Τα αλλεπάλληλα τραύματα, οι επαναλαμβανόμενες ταπεινώσεις που το τελευταίο έτος έχει δεχτεί ο ελληνικός λαός, (το πόσο δικαιολογημένα είναι ένα άλλο μέγα θέμα) βρήκαν θεραπεία, βρήκαν ανάταση από τα γκολ του «Σάλπι» και του «Τόρο» και από το πρώτο τρίποντο της πατρίδας στο θεσμό.

Προφανώς τα προβλήματα δεν λύθηκαν. Ασφαλώς και η Moody's δεν θα αντιμετωπίσει πιο ελαστικά τη χρηματοληπτική ικανότητά μας, ούτε οι κάθε λογής Ολι Ρεν θα μας υπολήπτονται περισσότερο. Δεν θεραπεύθηκε τίποτα. Για μια μεγάλη μάζα όμως λειτούργησε σαν ένα αναλγητικό. Ενδιαφέρον είχαν οι εικόνες που μετέδωσε κάποιον τηλεοπτικό κανάλι, όπου, ο χορηγός της παραλίας του «Αστέρα» στη Βουλιαγμένη έστησε video wall και οι λουόμενοι είχαν την ευκαιρία να δουν τον αγώνα χωρίς να χάσουν το μπάνιο τους. Φαντάσου να μπορούσες να φέρεις πίσω στη ζωή κάποιον που εγκατέλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο στην Ελλάδα του 1980.

Θα προσπαθούσε να καταλάβει κατ' αρχήν γιατί χρειάζεται χορηγό μια παραλία και ειδικά η συγκεκριμένη παραλία. Θα δυσκολευόταν επίσης, να συνδυάσει γεγονότα. Όπως π.χ. το πλήθος των Cayenne με την κρίση, αλλά και την εθνική συνένωση - ανάταση στην κοσμικότερη παραλία σε αντιδιαστολή με την μονίμως υποχωρούσα εθνική συνείδηση. Αυτές είναι οι αντιφάσεις που γεφυρώνει το λαϊκό ποδόσφαιρο στο ακριβότερο ελληνικό προάστιο, θα έβγαζε το συμπέρασμα κάποιος με αισιοδοξία περιορισμένης οπτικής.

Πολιτικοποιώντας το σχόλιο και πηγαίνοντας στην πολύπαθη Αφρική, να θυμηθούμε ότι, κατά την διάρκεια διεξαγωγής των αγώνων συγκροτήθηκε διαδήλωση η οποία στρεφόταν αποκλειστικά σε βάρος της παγκόσμιας ομοσπονδίας. Περισσότερα από 3.000 άτομα φώναξαν το σύνθημα "Get out FIFA Mafia", έχοντας ως στόχο να διαμαρτυρηθούν για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στη χώρα τους.

Οι αποκαλύψεις ότι εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια έχουν δαπανηθεί για την διοργάνωση μεταξύ των οποίων είναι και η πολυτελής διαβίωση των εκατοντάδων καλεσμένων της ΦΙΦΑ την στιγμή που το 40% του πληθυσμού ζει με λιγότερα από δύο δολάρια την ημέρα ξεσηκώνουν όλο και περισσότερο κόσμο.

επιμελημένο, και ως ένα βαθμό όχι ιδιαίτερα γνήσιο καθωσπρεπισμό της βιτρίνας του παγκόσμιου ποδοσφαίρου.